Лікнеп для мисливців

фото: hunters.de

Розмова з Олегом Процівим, представником WWF в Україні, головним спеціалістом обласного управління лісового та мисливського господарства

Восени кількість протоколів на порушників збільшується у кілька разів, бо саме осінню пору вважають піком активності мисливців. Через зухвальство браконьєрів кількість здобичі часто перевищує ліміти дозволеного. На думку деяких лісників, ефективно боротися зі зловмисниками неможливо через прогалини в законодавстві. Крім того, слід розрізняти мисливця, який думає перед тим, як вистрілити, і браконьєра, який стріляє в усе живе. «Газета» поговорила з фахівцем лісового господарства про нюанси мисливського сезону.

— Пане Олегу, розкажіть, хто має право полювати?

— Полювати мають право особи, які отримали посвідчення мисливця, обміняли щорічну контрольну картку обліку добутої дичини, легально мають у власності зброю, що підтверджено відповідним документом, та придбали відстрільну картку або ліцензію на право полювання. Крім того, мисливцям необхідно слідкувати, щоб вихід на полювання позначали у щорічній контрольній картці обліку добутої дичини та порушень правил полювання, а після вдалого відстрілу у ній зробили відповідний запис.

Також слід наголосити, що відстрільна картка чи ліцензія дає право полювати лише на певній території. Потрібно ознайомитися із межами мисливських угідь, на які отримано відповідний дозвіл, бо перехід в інші мисливські угіддя трактують як порушення правил полювання.

— На що можна полювати зараз?

— Стаття 19 закону України визначає, що на пернату дичину можна полювати зі серпня до грудня, на самців оленів та кабана — серпень-січень, на самок — вересень-грудень, на зайця — з 1 листопада до січня включно. Але як визначено в цій же статті, користувач мисливських угідь має право самостійно в межах цих термінів встановлювати конкретні дні полювання, його порядок тощо. Тому мисливці, придбавши відстрільну картку чи ліцензію, повинні з'ясувати в користувача мисливських угідь не лише про територію, на якій дозволено полювати, але й особливості полювання, які ним встановлено.

— Яке покарання чекає на порушників?

— Відповідно до чинного законодавства, на порушників правил полювання передбачено адміністративну, кримінальну та цивільно-правову відповідальність.

Так, під юрисдикцію статті 85 Кодексу України «Про адміністративні правопорушення» потрапляють такі порушення правил полювання як: полювання без належного дозволу, в заборонених місцях, у заборонений час, забороненими знаряддями або способами, на заборонених для добування тварин, допуск собак у мисливські угіддя без нагляду, полювання з порушенням установленого для певної території порядку здійснення полювання, наслідком яких стало добування, знищення або поранення тварин, транспортування або перенесення добутих тварин чи їхніх частин без позначки цього факту в

контрольній картці обліку добутої дичини й порушень правил полювання чи в дозволі на добування, що передбачають попередження або штрафування порушників у розмірі від шести до шістдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, посадових осіб — від 30 до 90 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Повторне порушення визначених правил полювання передбачає ще суворіше покарання: накладення штрафу на порушників у розмірі від 60 до 120 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією рушниць та інших знарядь і засобів учинення правопорушення, та незаконно добутих об'єктів тваринного світу. Можливим є також позбавлення зловмисника ще й права полювання терміном до трьох років. Посадових осіб, якщо вони здійснили повторне порушення правил полювання, можуть оштрафувати на суму від 90 до 150 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією знарядь і засобів учинення правопорушення, що є приватною власністю порушника, та незаконно добутих об'єктів тваринного світу.

Крім того, деякі злочини, пов'язані з незаконним полюванням, передбачають покарання, відповідно до Кримінального кодексу України. Наприклад, статтею 248 ККУ передбачено покарання за порушення правил полювання з заподіянням істотної шкоди (матеріальні збитки на суму, що у 250 і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян), за незаконне полювання у заповідниках та на інших територіях природно-заповідного фонду, за полювання на звірів, птахів чи інші види тваринного світу, які занесені до Червоної книги України, передбачено штраф від 100 до 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи терміном від 160 до 240 годин, або обмеження волі на термін до трьох років з конфіскацією знарядь і засобів полювання та всього добутого. Суворіші покарання передбачено Кримінальним кодексом для посадових осіб, які, використовуючи службове становище, порушують правила полювання, за незаконне полювання за попередньою змовою групою осіб або способом масового знищення звірів, птахів чи інших видів тваринного світу, з використанням транспортних засобів, а також для осіб, які були раніше засуджені за злочин, передбачений цією ж статтею. Злочинці не завжди відбуваються високим штрафом (від 200 до 400 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян), передбачено також обмеження волі на термін до п'яти років або позбавлення волі на той самий термін з конфіскацією знарядь і засобів полювання та всього добутого.

— Які особливості у регулюванні ведення мисливського господарства та полювання, порівняно з іншими країнами?

— Державне регулювання ведення мисливського господарства як в Україні, так і в інших країнах намагається збалансувати інтереси суспільства, мисливців та власників земельних ділянок, на яких ведуть мисливське господарство. Для забезпечення невиснажливого використання мисливських видів тварин в Україні та, зрештою, в інших державах використовують стандартний інструмент — обмеження чисельності добування дичини, терміни полювання, норми добування тощо.

Але нині в Україні майже повністю ігнорують право власників земельних ділянок на оплату з користування для потреб ведення мисливського господарства та проведення полювання. Хоча й стаття 24 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» визначає, що користування мисливськими угіддями є платним, але ця норма з часу набуття чинності закону (2000 рік) ще не діє. Депутати тричі відтерміновували цю норму, яка повинна була б працювати з 1 січня 2015 року. Звісно, в цьому є певна логіка, бо багато з них мають у своїй власності мисливські угіддя. У Німеччині мисливські господарства сплачують землевласникам 340 мільйонів євро, хоча й площа Німеччини менша, ніж України. Іншою суттєвою відмінністю є відсутність дієвого механізму відшкодувань за завдані мисливськими тваринами збитків сільськогосподарським виробникам, фактично власникам земельних ділянок.

Розмовляла Мар'яна Вербовська

Процків О.Р. Лікнеп для мисливців [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://www.gazeta.lviv.ua/ecology/35066